

Laewa rahwa liggi,
Kipper seäl siis uhkusses
Tale rumi teggi,
Ütles: „Kule judike!
Jstu senna mahha
Tahha laewa nurgasse,
Pärast maksa rahha!“
Teised tundsid rõmo sest,
Kui nad ühhel hulgal
Naersid kehwa judikest
Jggal silma pilgul.
Egga se seäl laewa peäl
Judile teind pahha;
Kuuldes sedda naero seäl,
Makseti tal' rahha. —

Kule, armas luggeja!
Mis sul ütlen minna:
Naerab sind üks pilkaja,
Kannata ka sinna! —
Laewa tee, mis seisma jäi,
Judil löbbus olnud;
Tännas weel, kui male sai,
Et ta kasa tulnud.

Müüd tal rahha tasko sees,
Mis ta olli sanud:
Sest, et temnia teiste ees
Kannatlikkufs jänud.

Kõnne jätkud.

Jimmelik paar.

Bannal aial, kui weel wägga sagedaste
täie-ealissi innimesi ristiti, läks üks wanna
84 aastane halpea 16 aastase tüttarlapsega
firrikusse, ja tahtis ennast laulatada lasta.

Noor pap sedda nähhes, ütles: „Risti-
misse wagen on teises firriko otsas!“ —
„Mis mul ristimisse waagnaga teggemist!“
kostas wannamees immetelledes. — „Ma
mõtlesin, et sa sedda last risti töid“, kos-
tis pap.

Üllestousminne.

Talwel, külmal õhtul, rägiti kõrtsis üh-
hest ärrakülmetand innimesest. Üks, kes en-